

INFORMAČNÉ OKIENKO

SPRAVODAJ

apríl 2010

Bohoslužby			
2.4.	pi	18:00	Veľký piatok - Baláž
4.4.	ne	10:00	Veľkonočná nedeľa - Baláž - VP
7.4.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)
11.4.	ne	9:00	Benka, Baláž
		18:00	M. Kráľ
14.4.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)
18.4.	ne	9:00	M. Kráľ, Čícel
		18:00	Pražnica
21.4.	str	19:00	Biblická hodina – Pivka - (Voľná téma)
25.4.	ne	9:00	L. Uhrinová, Baláž
28.4.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)

Kazateľ služobne		
8.4.	11:00	Aliančné stretnutie kazateľov a farárov zborov BA
9.4.	10:00	Stretnutie pastorov BA, Blumentálska ul.
13.4.	10:00	Redakčná rada Rozsievачa, Súľovská 2
15.4.	9:00	Kurz kazateľov západnej oblasti BEE, Súľovská 2
17.4.	10:00	Konferencia delegátov zborov BJB, Banská Bystrica

Kazateľ zboru: Mgr. Stanislav Baláž	
Kancelária	Domov
Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 mobil: 0907 536 635 e-mail: biskupice@baptist.sk	Bebravská 24, 821 07 Bratislava 214 tel: 02/4552 5734 – mobil: 0907 536 635 e-mail: stabado@yahoo.com

Informačný mesačník Bratskej jednoty baptistov
Cirkevný zbor Bratislava 2 – Podunajské Biskupice

Nepredajné

Verš pre zbor na rok 2010

Nauč ma plniť tvoju vôľu, veď ty si môj Boh. Kiež ma tvoj dobrý duch vedie po rovnej zemi.

Žalm 143, 10

Perspektíva budúcnosti

Asi všetko ľudské snaženie, všetky ľudské túžby a želania jednoznačne smerujú k určitému naplneniu života. Ľudia túžia mať šťastnú rodinu, zdravie, úspech, chcú milovať a byť milovaní – to všetko je pre človeka najväčším životným šťastím. Práve toto šťastie dost' často zakalí existencia smrti. Človek často premýšľa, aký má zmysel všetko to ľudské namáhanie, keď musí v okamihu smrti všetko opustiť? Skutočný význam pre človeka má však iba to, čo prekonáva smrť a trvá navždy. V tom spočíva aj skutočné šťastie človeka. Ako je možné dostať sa k tomuto skutočnému šťastiu? To nám naznačuje poslanstvo veľkonočných sviatkov: Kristus premohol smrť svojím zmŕtvychvstaním! Práve toto poslanstvo dáva človeku pevnú istotu, že má u Boha dobrú budúcnosť. Boh sa v Kristovi postavil na stranu ľudí a otvoril im perspektívu krásnej budúcnosti so vzkrieseným Božím Synom. Myslím si, že úprimne veriaci človek očakáva, že posledné slovo pri umieraní má Boh a nie smrť. Áno, viera vo vzkriesenie patrí k základom kresťanskej viery. Kdesi som čítal tento príbeh:

Istá novinárka sa podujala urobiť anketu na tému: „Čo pre vás znamená Veľká noc?“ Náhodne vybraní ľudia na ulici dávali rozličné odpovede: „Niekoľko voľných dní... nákupy... šibačka... stres... veľké upratovanie... dovolenka... veľkonočná lyžovačka...“ V odpovediach na rovnakú otázku pre SMS fórum jednej slovenskej

televízie sa objavila dokonca odpoveď: „Trápne sviatky“. Je to smutné, že sa to stalo na takzvanom kresťanskom Slovensku. Odpovede spomínajú novinárku neuspokojili. Už sa skoro chcela vzdať, keď zbadala malé dievčatko, ako vychádzalo z kvetinárstva s kyticou. Opýtala sa teda aj jej: „Čo pre teba znamená Veľká noc?“ Dievčatko po chvíľke rozmýšľania povedalo: „Veľká noc pre mňa znamená nový život. Ježiš Kristus zomrel za nás na kríži a na Veľkú noc vstal z mŕtvych. Tým nám povedal, že aj my raz vstaneme z mŕtvych a budeme mať nový život. Na Veľkú noc máme myslieť aj na to, že smrťou sa všetko nekončí.“ Novinárku zarazila odpoveď, ktorá zaznela z ešte detských úst. Opýtala sa: „Povedala ti to snáď tvoja mamička?“ Dievčatko prikývlo: „Áno, to mi povedala ona, krátko predtým, ako minulý rok, práve na Veľkú noc, zomrela.“ Chvilu zápasila so slzami a pokračovala: „Teraz jej idem odniesť na hrob kvietky. Ale ona je stále v mojej blízkosti, to viem! Lebo ona žije ďalej, aj keď zomrela.“ Novinárka ešte dlho premýšľala o slovách tohto dievčatka. Jasne cítila, že toto dieťa zo všetkých opýtaných najlepšie pochopilo zmysel veľkonočných sviatkov.

Neviem, ako by sme dopadli, keby sme takéto otázky kládli v našich kresťanských zboroch. Nedostávali by sme iba veľmi zjednodušené naučené odpovede? Možno by takéto odpovede iba veľmi nešikovne zakrývali skutočnosť, že vlastne z hĺbky srdca ani nevieme jednoducho vyjadriť, čo pre nás znamenajú tieto najväčšie kresťanské sviatky - Veľká noc. Neuniká nám hĺbka významu Veľkej noci? Dokážeme vo svojich srdciach zakotviť úžasnú radosť z poznania Božej milosti, ktorú Boh prejavil ľudstvu prostredníctvom smrti a vzkriesenia svojho Syna? Len viera v zmŕtvychvstanie totiž dáva zmysel našej každodennej námahe. Jedine v jej svetle pochopíme, čo je pomíňajúce a čo večné, čo bezvýznamné a čo dôležité. Veľkonočné posolstvo sa pre nás môže stať cestou k skutočnej plnosti života – k večnému životu s Bohom.

Pavel Kopčok

Náš sviatok

Kresťanské sviatky a Veľká noc nie je výnimkou si tento svet privlastnil. Bohatými zvykmi a ľahostajnosťou zakrýva princípy Pána Ježiša Krista, robí z nich uschnuté kvety dávnych čias, vložených do herbára. Uvažujúci človek nevie, čo má považovať za horšie, keď duchovné pokrytectvo má v tejto dobe toľko rozličných podôb.

Konferencia sestier

Konferencia sestier BJB z ČR a SR sa bude konať tohto roku v Bratislave v dňoch **30. apríla až 2. mája**.

Úvodné zhromaždenie v piatok večer 30.4. sa uskutoční o 18:00 hod. v modlitebni BJB na Palisádach.

Ďalšie konferenčné stretnutia v sobotu od 9:00 až do večera a v nedeľu dopoludnia o 9:00 hod. budú v Strednom odbornom učilišti pôšťa a telekomunikácií na Hlinickej ulici č. 1 v Krasňanoch.

Na stravu (v sobotu - obed, večera a v nedeľu – obed) je možné prihlásiť sa u sestry Katky Valentovej, tel.: 20709161 alebo 0905798715.

Informácie o programe konferencie sú na zborovej nástenke.

Zhromaždenie v nedeľu 2. mája v našej modlitebni nebude.

SENIOR KLUB

„Senior klub“ sa v mesiaci apríl uskutoční dňa 29.4.2010 (posledný štvrtok v mesiaci) na Súľovskej ul. od 10:00 do 14:00 hod.

Téma: premietanie filmu „JEŽIŠ“

Naši jubilanti

9.4. Feketeová Silvia

*Hospodín dáva múdrosť a z jeho úst vychádza poznanie a rozumnosť.
Zver svoje diela Hospodínovi a podaria sa tvoje zámyery.*

Prísľ 2, 6 a 16, 3

je to biblické. Trhová orientácia cirkvi sa stala meradlom pravdy. Tie časti evanjelia, ktoré sa nehodia do reklamného štýlu, sa vynechajú. Kríž a negatívne výroky o hriechu nemajú u nich miesto, evanjelium sa stáva iným – ľudským a stráca svoju moc.

Farizejstvo kedysi a dnes

Farizeji boli príslušníkmi starožidovskej náboženskej kasty z čias okolo začiatku nášho letopočtu, s mimoriadne prísnyimi náboženskými a politickými postojmi. Vystupovali proti kňazstvu a saducejom, podporujúcim herodesovskú politiku. Na rozdiel od saducejov verili vo vzkriesenie, dôsledne dodržiavali Mojžišove zákony a prihliadali aj na tradície. Boli to znalci zákonov a u nevzdelaného ľudu mali veľkú autoritu. Ich nadutosť, samofúbosť a pretváрку Pán Ježiš pranieroval. (Mt 12,39; 23,2-15)

Tieto a ďalšie údaje poznáme z biblického vzdelávania. Pozrime sa však na farizejstvo zo širšieho hľadiska, ono totiž pôsobí ako názorovo vyhranený životný štýl, založený na pokrytctve a pretváрке, a žiaľ, svetom je čoraz viac trpený. Dokonca je považovaný za najvhodnejšiu cestu k úspechu v konzumnej spoločnosti. V bežnom živote farizejov poznáme aj podľa toho, že radi vyberajú smietku z oka bližneho a brvno vo vlastnom si nevšímajú (Mt 7,4) alebo navonok vystupujú ako spravodliví, ich vnútro však napĺňa pokrytctvo. Tvária sa sväto, ale pod týmto zbožným zovňajškom sa skrýva pretváрка (Mt 23,28). Podľa švédskeho teológa Toseniusa farizej je človek obrátený, ale len z dieťaťa tohto sveta na dieťa vlastnej spravodlivosti. Pozná hriešnosť svojho konania, a predsa sa utieka k nábožnosti a v nej hľadá útechu. Keďže neprichádza ku Kristovi, k zdroju milosti, klame sám seba a útechu znova nájde len v sebazdokonaľovaní a formálnej pobožnosti.

Nemožno si nevšimnúť, že farizejstvo sa rozmáha v celej spoločnosti. Jeho podstata nie je vo viditeľných krokoch, ktoré sú hriešne, ale v tom, že srdce človeka nie je v správnom vzťahu s Pánom Ježišom, vierou a láskou.

Tri týždne pred tohtoročnou Veľkou nocou slúžil Božím slovom v našom zhromaždení br. kazateľ J. Pribula. Sústredil sa na pôstne obdobie. Nie ako na jednu z najstarších kultových zvyklostí, ale na biblický pohľad na pôst. Čiže na prípravu prijať a osvojiť si posolstvo, ktoré nám každoročne prinášajú tieto sviatočné dni. Myšlienky z kázne sa aj v ďalších dňoch ozývali v nás a vyústili do mocného verša: „Ak Kristus nebol vzkriesený, potom je prázdne naše kázanie, prázdna je aj naša viera.“ (1.Kor. 15, 14) Tieto závažné slová sú vyvrcholením odkazu Veľkej noci a volajú nás k viere, skrze ktorú máme k nemu pristupovať. Áno, vierou, ktorá je vzácnym Božím darom, neraz prirovnávaným k iskre, uvádzajúcej motory do pohybu. Pre veriaceho človeka sa aj počas Veľkej noci otvára priestor na upevňovanie viery v Božie kráľovstvo. Je to aj čas pre štúdium Písma, pre rozhovory v rodine, s bratmi a sestrami v zborovom spoločenstve o životných skúsenostiach a kresťanskom pohľade na ne. Je to volanie, aby sme sviatočné chvíle s dôverou vložili do Božích rúk a naplnili ich láskou k Bohu a bližným. V tejto súvislosti si povšimnime, že evanjelista Ján uvádza vieru ako sloveso a nie ako podstatné meno.

Vráťme sa k veršu o vzkriesení Pána Ježiša prostredníctvom Wuppertálskej študijnej biblie.

Skutočnosť, že Ježiš Kristus vstal znamená, že je prítomný v každom čase, prítomný v Duchu svätom. Duch svätý je reprezentáciou Vzkrieseného v tomto čase. Skrze Ducha svätého žijeme na zemi Kristov život, život vzkriesenia. Vzkriesený Ježiš Kristus vstúpil do prítomnosti a do dejín a mocne v nich pôsobí. Duch svätý je pretrvávaním vtelenia Boha v Ježišovi Kristovi aj dnes a navždy, keď On – Spasiteľ, nepríde.

Veľká noc je príležitosťou zamyslieť sa nad putovaním po ceste viery. Precítiť Božiu všadeprítomnosť. Ďakovať, že sme Božie deti, ktoré vidia jasnosť myšlienky Veľkonočných udalostí. Vo vzkriesenom Kristovi máme všetky prostriedky milosti a v srdci Ducha svätého, aby sme zvládli prekážky na tejto pozemskej púti. Pán Boh vedie svoj ľud po nevyspytateľnej ceste, ale vždy nám je verný. Posolstvo Veľkej noci nás ubezpečuje, že „tí, čo očakávajú na Hospodina, dostávajú novú silu, neumdlievajú a neustávajú.“ (Iz 40, 31)

Ozvena

Na prieskumy verejnej mienky sme si už zvykli. Považujeme ich za jeden zo spôsobov hľadania odpovede na rozličné otázky. Môžeme si ich osvojiť alebo zapochybovať o nich. Závisí to od úrovne nášho poznania.

Z jedného nedávneho prieskumu sme sa dozvedeli, že 70 percent obyvateľov Slovenska sa hlási ku kresťanstvu. Bohoslužby však navštevuje iba 15 percent. O ostatných by sme mohli povedať, že sú matrikovaní kresťania. Táto výsledná informácia zo skúmania by si žiadala poznať aj ako bola sformulovaná otázka, čo by naznačilo, ako vznikol tento zaujímavý údaj. Ved' si len predstavte, ako by vyzerala naša spoločnosť, keby taký vysoký počet kresťanov našiel v Božom poslanstve seba a ich život by bol v súlade so zákonom a princípmi Božieho kráľovstva.

Tieto myšlienky mi prichádzali na um, keď som rozmýšľal nad otázkou: „Si Božím diet'at'om?“, ktorá odznela v kázni br. kazateľa Baláža na februárovom zhromaždení a vyplynula z biblického textu prvej epištoly Jánovej, druhej kapitoly. Otázka je priama a jednoznačná, nie je určená pre štatistické potreby, ale pre nasledovníkov Pána Ježiša, pre tých, ktorí majú byť soľou tomuto svetu. (Mt 5,13)

Skôr než som sa pustil do hľadania odpovede, osvojil som si odporúčanie apoštola Pavla „skúmať sám seba“. (1K 11,28) Najprv som sa pozrel na svoje okolie a spýtal som sa, podľa čoho ma pozná ako kresťana? Podľa toho, že chodím do zhromaždenia, cirkevné úlohy nepovažujem za príťaž či podľa mnohých iných formálnych znakov, ktoré používajú tzv. rozumoví kresťania. Na Božie dielo majú jasné názory, ale nikdy ich nepoužívajú vo svojom živote. Pri hlbšom „sebaspytovaní“ dostala otázka z predpoludňajšieho zhromaždenia túto zvláštnu podobu: „Celý svet je vykúpený a predsa všetci ľudia nie sú požehnaní. Ako mám vedieť, že práve ja mám podiel na Božej spravodlivosti?“ Odpoveď som našiel v Božom slove, „vo viere v Pána Ježiša Krista!“ (R 3,22) V Jánovom evanjeliu sa dostáva ubezpečenie všetkým, „čo prijali Krista, veria v Jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi.“ (Jn 1,12) Kristus sa stal základom ich života. Vzťah k nemu je presvedčivým svedectvom, že im záleží na priateľstve s Pánom Bohom, na Jeho milosti. Nie je to občasná túžba, ale nová podstata, ktorá určuje všetko dianie v živote. A z toho vyplýva aj ustavičná otázka: „Som naozaj Božím diet'at'om?“ Taký je podľa veriacich „dych znovuzrodeného človeka a tlkot jeho srdca“. Nie je možné, aby niekto mal životnú potrebu, potešenie, život v Kristovi a nebol by Božím diet'at'om.

Kresťanský pragmatizmus

V náboženských časopisoch a v rozhlasovom vysielaní sa pod týmto nadpisom objavilo viacero článkov. Sú to biblické stanoviská k tomuto modernizačnému prúdu, ktorý sa odvoláva na rýchle zmeny vo vede a technike, vo svetovej politike a vo vzdelávaní. Nazdávame sa, že môže byť užitočné poznať tieto názory a ich dopad na život cirkevných spoločenstiev. Vybrali sme z nich niektoré aktuálne myšlienky.

Čo je to PRAGMATIZMUS? Je to názor, ktorý odmieta rozlišovať medzi dobrom a zlom, medzi pravdou a lžou. Pravdu meria užitočnosťou. Ak by sme mali konať podľa týchto zásad, narazili by sme na prekážku Božieho slova. A predsa takéto zmýšľanie preniká do cirkvi. V západných krajinách sa stalo pravidlom merať úspešnosť návštevnosťou bohoslužieb. Kresťanská zábava nahrádza poslanstvo evanjelia. Nanešťastie mnohí si myslia, že je to tak dobré, ako keby štyri priority prvotnej cirkvi – apoštolské vyučovanie, spoločenstvo, lámanie chleba a modlitba dnešnej cirkvi nestačili. Čiže forma je dôležitejšia ako obsah a tak sa vytláča zvestovanie evanjelia. Výklad Božieho slova je pre nich zastaraný. Viac sa študujú metódy rastu cirkvi, služba poradní nadobúda prevahu.

Každých päť rokov sa zdvojnásobuje prísun informácií, vďaka týmto zmenám musí dôjsť aj k zmenám v cirkvi. Božie výroky nahrádza vlastná múdrosť. A svetskosť je hriech, ktorý sa prejavuje každodenným podriaďovaním sa hodnotám tohto sveta. Aby si cirkev získala popularitu sveta, uchýľuje sa k rozličným novotám, aby bohoslužba nebola „nudná“, aby sa návštevníci cítili dobre. Návštevnosť takýchto „bohoslužieb“ je úžasná, od troch tisíc vyššie a primerane tomu sú aj zbierky. Nezanedbateľný je názor, že ak návštevníci zo sveta sa necítia dobre, keď sa im káže iba Božie slovo, musíme im ponúknuť to, o čo majú záujem. Inými slovami povedané, kázanie Božieho slova a konfrontácia s hriechom sa považuje za zastarané, nepraktické. Každá cirkev môže mať svoju vlastnú liturgiu, ale nemôže byť v konflikte s Božím slovom. Evanjelium je odsunuté na vedľajšiu koľaj.

Dnešný spôsob práce v niektorých cirkvách je pod vplyvom trhového hospodárstva. Cirkev takto súťaží so svetom. Evanjelizácia sa stáva otázkou „marketingu“. Môže sa to niekomu zdať správne a múdre – ale nie